

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Δύο ὑπάρχουσι τάξεις χριστιανῶν, οἱ ζῶντες κυρίως διὰ συγκινήσεως καὶ οἱ ζῶντες διὰ πίστεως. Ἡ πρώτη τάξις, οἱ ζῶντες κυρίως διὰ συγκινήσεως, ἀναμιμνήσκουσι τινα τῶν πλοίων, ἅτινα κινοῦνται διὰ τῆς ἐξωτερικῆς ὠθήσεως τῶν ἀνέμων ἐπὶ ἰστίων σαλευόμενα. Πολλάκις ταῦτα καταλαμβάνονται ἀπὸ νηνεμίαν ἄκραν, ἐξέρχονται συχνάκις τῆς πορείας των, καὶ ἐνίοτε ὀπισθοποροῦσι μόνον δὲ ὅταν οἱ ἀνεμοὶ εἰσὶν οὐριοὶ καὶ ἰσχυροὶ, κινοῦνται εἰς τὰ πρόσω μετὰ ταχύτητος. Ἡ ἑτέρα τάξις οἱ ζῶντες πρὸ πάντων διὰ πίστεως, ἀναμιμνήσκουσι τινα τῶν μεγαλοπρεπῶν ἀτμοκινήτων τοῦ Ὠκεανοῦ, τὰ ὁποῖα κινοῦνται δι' ἐσωτερικῆς καὶ διαρκοῦς ἀρχῆς, ἥτις παρορῶσα πάντα τὰ συνήθη προσκόμματα, ὠθεῖ αὐτὰ σταθερῶς καὶ ταχέως εἰς τὸν προορισμὸν των, ἐν τε γαλήνῃ καὶ θυέλλῃ, ἐν τε σκότει καὶ αἰθρίᾳ.

Ἡ ΕΜΜΑ ΛΙΣΣΑΥ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Περιγράφον τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν Ἰουδαίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

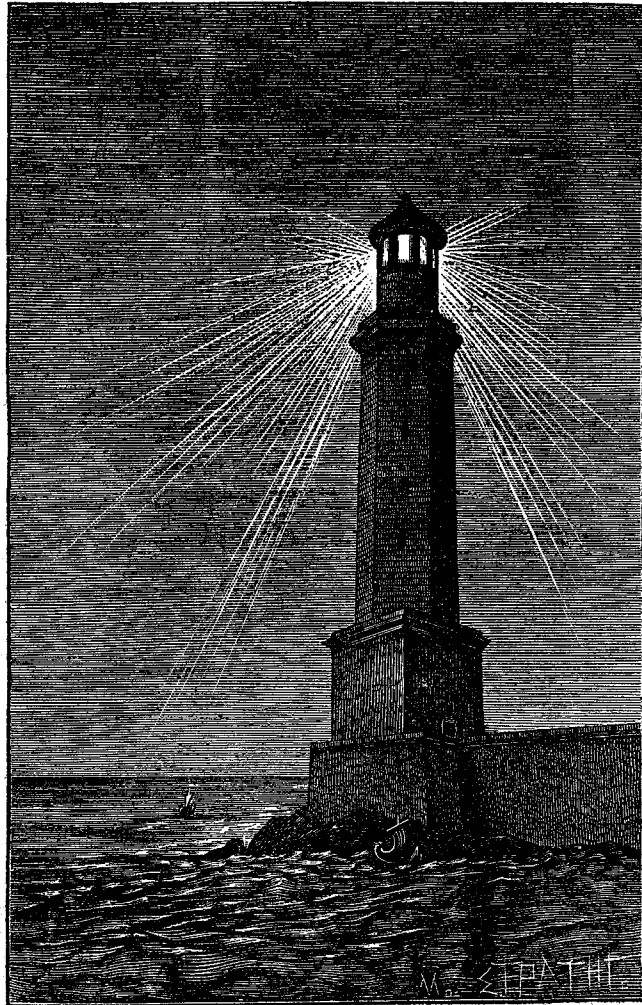
(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 19)

Εἰθισμένη ἀνεπιφυλάκτως νὰ ὑπακούῃ ταῖς ἐλαχίσταις διαταγαῖς τοῦ πάππου της, ἡ Ἐμμα ἀπεσύρθη τῆς βιβλιοθήκης μετὰ βαρυθυμώσεως καρδίας, ὅταν ἔλαβε τὴν ἀπαγόρευσιν αὐτοῦ νὰ σκέπτεται ἢ νὰ λαλῇ περὶ τοῦ Ἰησοῦ τῆς Ναζαρέτ ὡς τοῦ Μεσίου. Ἄλλ' αὐτὴ ἡ φύσις τῆς ἀκατανόητου ταύτης διαταγῆς ἔφερε εἰς αὐτὴν τὸ ἀποτέλεσμα νὰ ἐντυπώσῃ ὅ,τι αὐτὴ εἶχεν ἀναγνώσει περὶ αὐτοῦ βαθύτερον ἐν τῇ μνήμῃ της, καὶ τοὶ τὰ χεῖλη της εἶχον κλεισθῆ ἐν ὑποταταγμένῃ σιωπῇ.

Τὸ τοσοῦτον ἐνδιαφέρον τὴν Ἐμμαν βιβλίον δὲν εἶδε αὐτὴ πλέον, καίτοι πολλάκις ἐτόλμησε νὰ τὸ ζητήσῃ, νῦν δὲ ἐν τῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ, τῷ δωματίῳ τῆς Λεῖλας, σὺν ταῖς νυκτεριναῖς ὁμηγύρεσι, ἡ ἀποκλειστικὴ ἐντέλεια τῆς Ἰουδαϊκῆς πίστεως καὶ τὸ βδελυρὸν καὶ βλάσφημον τῆς πίστεως τοῦ Ναζωραίου ἦσαν τὸ διηνεκὲς θέμα. Οἱ ῥαββίνοι, οὗς πρῶτως ἐδιδάχθη αὐτὴ νὰ σέβηται ὡς μαντεῖα σοφίας καὶ πρότυπα ἀγιότητος, ὁμοφώνως ἐβεβαίουν ἐνώπιόν της ὅτι δὲν ὑπῆρχε σωτηρία εἰμὴ μόνον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι δὲ ἐκ πασῶν τῶν εἰδωλολατρικῶν ψευδῶν θρησκειῶν αἰτινες πάντοτε εἶχον μίανει τὴν γῆν, ὁ Χριστιανισμὸς ἦτον ὁ βδελυρώτερος, ἔχων τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ὑποκρισίᾳ, καὶ πᾶσαν τὴν βάσιν αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῶν θαυμάτων ἐφευρημένων ὑπὸ ἐγκαταλελειμένων ἀποστατῶν, καὶ ἐξακολουθουμένων ὑπὸ ὀνίων καὶ ἀσώτων ἐθνικῶν. Πολλὰ κείμενα τῆς Γραφῆς προσήχθησαν καὶ ἀποτόλμως διεστράφησαν πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν τούτων, οἵτινες, ὡς ὁ Ἐλιέζερ ἐνδομύχως ἤλπιζε, ἔφερον τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τοῦ νοδὸς τῆς Ἐμμας. Διότι παρετήρησεν εὐχαρίστως ὅτι ἀνέλαβεν αὐτὴ τὴν συνήθη αὐτῆς ἔξιν τοῦ σημειοῦ ἐν τῇ Γραφῇ αὐτῆς τὰ μνημονεύόμενα χωρία, ἐπρόσεχε ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε ἀτενῶς εἰς τοὺς διαφόρους διδασκάλους, καὶ οὐδέποτε ἐπανῆλθεν εἰς τὸ μισούμενον ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον τοσοῦτον τὸν ἐφόβισεν ὥστε ἤλπιζε καὶ ἐπίστευεν ὅτι ὀλοσχερῶς τὸ ἐλησμόνησεν.

Ὀλίγον χρόνον μετὰ τὸ οἰκογενειακὸν συμβούλιον τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν Ἐμμαν, ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀνήγγειλε τῷ Ἐλιέζερ ὅτι εὔρε κατάλληλον σχολεῖον εἰς μικρὰν ἀπόστασιν. Ἡ διευθύντρια ἦτο γυνὴ μεγάλης ὑπολήψεως καὶ ἀναμφισβητήτου ἀκεραιότητος, καὶ παρεδέχθη νὰ λάβῃ τὴν Ἐμμαν ὡς μαθήτριαν, μετὰ τῶν ἀναγκαίων περιορισμῶν ὡς Ἰουδαίαν. Ἐπεσκέφθη τὸ σχολεῖον, ἐπεδοκίμασε τὸ σύστημα αὐτῆς, καὶ θερμῶς παρεκίνησε τὸν Ἐλιέζερ καὶ δοκιμάσῃ τὰ

χιλιόμετρων και κατά τινα Άραβα από 70 μιλλίων! Έν τοις άνωτέρω όροφοις του Πύργου ύπάρχον θυρίδες, δι' ών τὸ φῶς ἐξηκοντίζετο τὴν νύκτα ὑπὲρ τῶν ναυτιλλομένων. Ἐπὶ δὲ τῆς άνωτάτης κορυφῆς αὐτοῦ ὑπῆρχε καθρέπτης, άντανακλῶν τὰ πλοία πρὶν ἢ ὁ ὀφθαλμὸς δυνηθῆ νὰ τὰ διακρίνη τὸν Πύργον περιέβαλεν ἐξώστis, δι' οὗ ἐδύνατό τις ν' άνέλθῃ εἰς τὰ άνω. Ὁ Φάρος συνετελέσθη μετὰ 12 ἔτη και ἔδαπανήθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ 800 τάλαντα, ἤτοι 3,936,000 φράγκων.

Ὁ Φάρος τῆς Ἀλεξανδρίας.

Ὁ οἰκοδομησας τὸν Πύργον ἀρχιτέκτων ἐπιγράψας ἐπιγραφὴν ἀμειρωτικὴν τοῖς θεοῖς και φέρουσαν τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα, ἐπέχρισε τὸν λίθον, ἐφ' οὗ ἦτο ἡ ἐπιγραφὴ, τιτάνω και ἐπικαλύψας αὐτὴν ἐπέγραψε τὸ ὄνομα τοῦ βασιλεύοντος· διότι ἐγνώριζεν ὅτι ὁ πανδαμάτωρ χρόνος, θὰ ἠράνιζε μὲν τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιγραφὴν, θὰ διετῆρει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἔχουσαν οὕτως·

Σώστρατος Δεξιφάνους Κνίδιος θεοῖς σωτήρσιν ὑπὲρ τῶν πλωιζομένων.

Ὁ Πύργος ἐσώζετο μέχρι τοῦ 15ου αἰῶνος οὐχὶ πλήρως· κατὰ δὲ τὸν 16ον εἶχεν ἐντελῶς καταστραφῆ. Ἐπὶ τῆς θέσεως ταύτης ὁ Σουλτάνος Σελίμ κατεσκεύασε τσαμίον και τὸν ἐτι σωζόμενον πύργον.

Ὁ σημερινὸς φάρος οὔτε ἐπὶ τῆς αὐτῆς θέσεως κεῖται οὔτε ἀρχιτεκτονικὴν τινα ἀξίαν ἔχει.

Κ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ

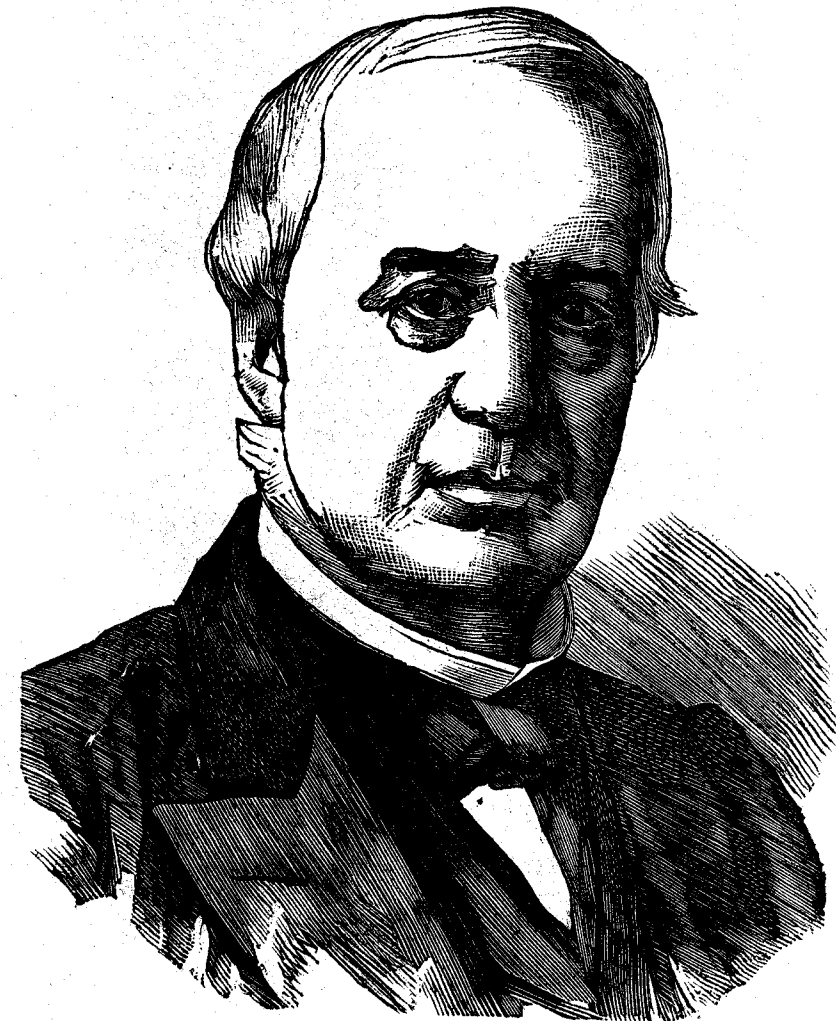
ΒΑΡΘΕΛΕΜΥ ΣΑΙΝΤ ΙΛΑΙΡ

ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας.

Ὁ κ. Βαρθελεμὺ Σαιντ Ἰλαίρ ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τὸν Αὐγούστον 1805. Ἔχει ἐπομένως ἡλικίαν ἐβδομήκοντα πέντε ἐτῶν. Ἰπέγραψε τὸ 1830 ὡς συντάκτης τῆς «Σφαίρας», τὴν διαμαρτύρησιν τῶν δημοσιογράφων κατὰ τῶν διαταγμάτων τοῦ Ἰουλίου 1830, δι' ὧν περιεστέλλετο ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου.

Καθηγητῆς τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Κολλεγίῳ τῆς Γαλλίας, ἐγένετο τῷ 1840 ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ὑπὸ τὸν κ. Κουζέν. Μετὰ τὴν 24 Φεβρουαρίου 1848, διωρίσθη γραμματεὺς τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως και συγχρόνως ἐξελέχθη και ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ. Μετὰ τὸ πραξικόπημα τῆς 2 Δεκεμβρίου, καθ' οὗ διεμαρτυρήθη, ἀφιερῶθη ἀποκλειστικῶς εἰς φιλολογικὰ και φιλοσοφικὰ ἔργα. Τὸ 1869, ἐξελέχθη βουλευτῆς ταχθεὶς εἰς τὴν μικρὰν μειονοψηφίαν τῆς ἀριστερᾶς. Τέλος τὸ 1871 ἐξελέχθη πληρεξούσιος εἰς τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν. Ὁ Θεὸς τὸν ἐξέλεξε τότε

των τῆς αὐτοκρατείας Ἑλένης, ἢ τε Ἑλληνικὴ και Λατινικὴ ἐκκλησία συνεφώνησαν νὰ ἀναγνωρίσωσιν ὡς τὸ μέρος ἔνθα ἐτάφη ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. Ὁ ναὸς ἀποτελεῖται ἐξ ἀθροίσματος ἐκκλησιδίων και βωμῶν, ἀλλὰ τὸ σημαντικώτερον μέρος εἶναι τὸ κουβούκλιον ἢ δῶμος. Ἰπὸ τὸν δῶμον τοῦτον κεῖται ὁ τετράγωνος τάφος ἐν ᾧ τὰ λείψανα σπηλαίου ἐν τῷ βράχῳ κεχαραγμένους εἰσὶ νῦν καθολοκληρίαν ἐγκεκλεισμένα ἐν μαρμάρῳ πλουσίως κεκοσμημένοις. Οἱ ἱερεῖς λέγουσιν ὅτι ταῦτο κατέστη ἀπολύτως ἀναγκαῖον, ἔνεκα τῶν συχνῶν λαφυραγωγῶν τῶν προσκυνητῶν, οἵτι-

Ὁ Βαρθελεμὺ Σαιντ Ἰλαίρ.

γραμματεὰ αὐτοῦ ὡς προέδρου τῆς Δημοκρατίας τὸν Δεκέμβριον 1875 ὁ κ. Σαιντ Ἰλαίρ ἐξελέχθη ἰσόβιος Γερουσιαστῆς, ταχθεὶς εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τοῦ σώματος τοῦτου.

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΑΦΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΦΩΣ

Ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐν Ἱεροσολύμοις, εἶναι ὀφδομημένος ἐπὶ τοῦ μέρους τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῶν χρό-

νες σταθερῶς ἔθραυον και ἀπέκοπτον τμήματα τοῦ βράχου.

Κατὰ τὰς τελετὰς τῆς μεγάλης ἐβδομάδος ὁ ναὸς συχνάζεται τὸ πλεῖστον. Ἐν ἄλλῃ ἐποχῇ τὰ Ἱεροσόλυμα περιλαμβάνουσι πληθυσμὸν περὶ τὰς 14,000, ἐξ ὧν 1200 εἰσὶ χριστιανοὶ πάντων τῶν δογμάτων. Ἀλλὰ κατὰ τὴν μεγάλην ἐβδομάδα ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως ἀνέρχεται εἰς 30—40,000. Τὸ μέγιστον μέρος τῶν προσκυνητῶν ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐκ-

κλήσιαν. Οί τής Λατινικής εκκλησίας όπαδοί προτιμώσι νά επισκέπτανται τά διάσημα τεμένη τής Ευρώπης αντί των άγιών τόπων τής Παλαιστίνης. Η Ελληνική εκκλησία έχει πολλήν έξουσίαν έν τή οικουμένη περί τής πραγματευόμεθα οί Λατίνοι έχουν μονον όλίγον μέρος. Άλλοτε διαμάχαι έστιν ότε δέ και αιματηρώς συνέβαινον εκ τής συγκρούσεως των όπαδών των δύο σούτων αντιμαχομένων αλληλίας εκκλησιών έρίζαντων τίς νά καταλάβη πλείτερον τόπον.

Έν των σημειωτοτέρων χαρακτηριστικών τής μεγάλης έβδομάδος είναι ή τελετή τής διανομής του άγιου φωτός κατά τό μέγα Σάββατον. Τό δάπεδον του ναού και πάλιν μέρος αυτού ένθα δύναται νά σταθής άνθρωπος πυκνούται υπό προσκυνητών, πολλοί των όποιων κατασκηνούσιν εκεί δι' όλης τής νυκτός όπως μή απολέσωσι τήν ευκαιρίαν νά λάβωσι τό άγιον φως. Έλληνες, Ρώσσοι, Κόπται, Άβυσσίνιοι, Νίγηρες κλ. ποικίλων φυλών και ένδυμάτων, άποτελούσι τό ποικιλόμορφον πλήθος. Οί κυματισμοί του πυκνού τούτου όμίλου όμοιάζουσι προς σαλευομένη θάλασσαν.

Άμα τή άφίξει του Πασά, άνευ τής παρουσίας του όποιου ή τελετή δέν δύναται ν' άρχισή, οί στρατιώται διά τής βίας διανοίγουσι διοδον διά του πλήθους, και οί Έλληνες ιερείς, ευήχως ψάλλοντες, βαινουσιν έν λιτανεία δις κύκλω του άγ. Τάφου. Ο Πατριάρχης εισέρχεται τότε εις τον ναόν, όπως αναμείνη τήν από του ουρανού κατάβαση του άγιου φωτός και επί τινας στιγμάς πάντες έν σιγή αναμένουσιν. Μετ' ου πολυ τό άγιον φως επιφαινεται έν τοις δυσι όσειδέσιν ανοίγμασιν του τοίχου, τότε δέ άγρία έπέρχεται σύγχυσις έφόσον τό εξηρησιμένον πλήθος προσπαθει νά νάψη τας λαμπάδας αυτού. Άμα ως λάβη τό φως έκαστος φέρει τήν φλόγα ταχέως έφ' όλων των μελών του σώματος αυτού, ως μέσον άγνισμοϋ.

Δέν ύπάρχει μνηεία έν τή ιστορία περι του μέρους ένθα έκειτο ο άγιος Τάφος επί 300 περίπου έτη μετά τον χρόνον τής Σταυρώσεως. Οί άρχαιοι συγγραφείς τής εκκλησίας βεβαιούσι ότι ο Κωνσταντίνος και ή ευσεβής αυτού μήτηρ, ή αυτοκράτειρα Έλένη, θεία έμπνεύσει, ήχθησαν εις ανακάλυψιν των άγιών τόπων.

ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΕΝ ΑΓΙΩ ΦΡΑΓΚΙΣΚΩ ΤΗΣ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΣ

Οί Κινέζοι αποτελούσι σημαντικόν τμήμα του πληθυσμοϋ του Άγ. Φραγκίσκου αριθμούμενοι εις 30, 000 πρόσωπα. Ζώσιν έν διαμερίσματι ιδίω καλουμένω, «κινεζική σινδικία» νομίζει δέ τις ότι βλέπει συνοικίαν του Καντών ή του Πεκίνου. Η άπάτη είναι πλήρης, αι φυσιογνωμίαι και οι ήματιςμοί τους όποιους βλέπει τις πάνταχός, αι παράδοξοι φωνάι αι ακουόμεναι, αι σινικαι επιγραφαι εις τα έμπορικα καταστήματα, τό είδος των αντικειμένων προς πώλησιν, τα ιδιαίτερα σύμβολα τα άνηρτημένα επί των θυρών των κινέζων ενόχυροδάνειστών, οί διαφάνεις

κεχωματισμένοι φανοί άνηρτημένοι τας έσπέρας, και επί τέλους τό σχήμα και ή διευθέσει και διακόσμησις των έργαστηρίων αυτών, τα πάντα συνδυάζονται να υπομνήσωσιν εις τον επισκέπτην τό Ουράνιον Κράτος. Πολλοί άμερικανοί εισιν έναντιοί εις τήν παρουσίαν των Κινέζων έν τή χώρα των. Άλλοτε ύπήρχε πανικός φόβος έναντιόν αυτών, και ή βουλή τής Ομόσπονδίας έλαβεν άναφοράς εκζητούσας τήν παρεμπόδισιν τής των κινέζων μετακίσεως. Έλεγον περι αυτών ότι δέν δαπανώσι τα χρήματα αυτών έν Αμερικη, αλλά τα αποταμιεύουσιν να τα μεταφέρουσιν εις τήν πατρίδα των, ότι υποτιμώσι τό ήμερομισθιον, ότι δε αι έξεις αυτών εισι προσβλητικαι και άνήθικοι. Άλλ' οι κινέζοι δαπανώσι χρήματα διά τροφήν και ένδυμασίαν, καιτοι όταν δύναται παραγγέλλουσιν εις τήν ιδίαν αυτών πατρίδα αντικείμενα πολυτελείας. Ευεργετούσι τήν πολιτείαν παράγοντες πολυ πλείότερα των όσον καταναλίσκουσιν. Δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι ή ταχεία αύξησις και ανάπτυξις τής Καλιφορνίας, όφείλεται μεγάλως εις τους κόπους του περιφρονημένου τούτου λαοϋ. Ουτοι κατεσκεύασαν τους σιδηροδρόμους, τας όδους και τας διόρυγας, και καλλιέργησαν τήν γην έν καιροίς καθ' ους οι λευκοί διετέλουν υπό τον πυρετόν τής εύρέσεως χρυσου. Έν τή ένεστώτι χρόνω οι άγροί και οι άμπελωνες, ο ταμβάκος και ο βάμβαξ υπό Κινέζων κυρίως καλλιεργούνται. Έν τοις προαστείσι του Άγ. Φραγκίσκου έχουν λαχανοκήπους, τους όποιους επιμελώς ποτίζουσιν και παράγουσιν άριστα λάχανα τα όποια πωλούσιν έν τή πόλει.

Άλλοτε οι Κινέζοι ήσαν ευπρόσδεκτοι εις τήν Πολιτείαν, και ή έγκατάστασις αυτών ένεθαρρύνετο. Άλλ' ή μεγάλη συρροή των ματαναστών άπάντησε τό αντίθετον τουτο ρεύμα εκ τής Ασίας. Τεχνίται και έμπειροι χειρώννακτες εξωργίσθησαν εύρίσκοντες έργασίαν έν τοις καταστήμασιν μόνον όπως εργάζωνται επί τοις αυτοίς όροις και τω αυτω μισθω ως οι Κινέζοι.

Οί κινέζοι εισιν ως επί τό πλείστον οι οικιακοί ύπηρεται έν Άγ. Φραγκίσκω. Μάγειρος, Θαλαμηπόλος, ή άλλως, ο Κινέζος γίνεται προθύμως. Έαν έχη ικανότητα λαμβάνει 100—125 φρ. κατά μήνα και τήν τροφήν του. Οί κινέζοι εκτελούσι και τήν πλυσίαν σιδηρόνουσι δε από τής πρωίας μέχρι του μεσονυκτίου. Εργάζονται άπροσκόπτως μέχρι 15 ώρων τήν ήμέραν δύναται δε νά ράπτωσιν έντελέστατα ασπρόρουχα και άλλα αντικείμενα ένδυμασίας. Άλλά οι έν Άγ. Φραγκίσκω κινέζοι δέν είναι μόνον χειρώννακτες. Εισι πλούσιοι έμποροι και τραπεζίται εκτελούντες έργασίαν τας όποιας οι Ευρωπαίοι μόνον έτέλουν άλλοτε έν Καλιφορνία.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝ ΤΗ ΦΥΣΕΙ

Έκτος των φυσικών του χρόνου διαίρεσεων αι πολυλαπλάσιαζόμεναι ανάγκαι και διάφοροι των άνθρ-

πων σχέσεις επήνεγκον και τήν τεχνητήν αυτου διαίρεσιν, επινοηθέντων προς τουτο πολλών μηχανημάτων εις ίσα χρονικά διαστήματα διαιρουμένων τον χρόνον, έσχάτως μάλλιστα τοσοϋτου έτελειοποιήθησαν τα ωρολόγια ώστε και μετά πολλου χρόνου παρέλευσιν δεικνύουσιν ήμιν ακριβώς και πιστώς τον αληθή χρόνον και μέχρι των ελαχίστων υποδιαιρέσεων.

Ο Διδάσκαλος συμπάσης τής ανθρωπότητος, ή φύσις, ή πολλά τω ανθρωπω χρήσιμα διδάσκουσα και εις τουτο δέν ύστερει, δεικνύουσα και μικρά χρονικά διαστήματα, άτινα ώρας καλούμεν τριούτον δ' έργον επιτελει τό φυτικόν βασιλείον.

Οί βοτανικοί Linnée, Adanson, Durande, Lamarque και άλλοι κατεσκεύασαν πίνακας φυτών άτινα θάλλοντα διευκολύνουσι τον γεωργόν εις τήν εκλογήν του χρόνου τής καλλιεργείας του άγρου του. Φυτά εις λίαν χρησίμους τω γεωργω εποχάς αναθάλλοντα, οια εισιν ή δάφνη (*D. meserum*) ή άνεμώνη (*A. pulsatillo et nemorosa*) τό βήχιον (*T. suffara*) τό ιεράκιον (πλευροδότανον), ή χελιδών (*R. ficaria*) κλπ. άγγέλλουσι τήν άνοιξιν καθ' ήν σπείρουσι τους άγρους και τους κήπους. Δέν φοβούμεθα τον παγετόν άνθούσης τής λευκακάνθης (*crataegu oxycantha*) και όποτε τό νούφαρον έγείρει τό περικάλυμμα του κάλυκος του υπεράνω των υδάτων.

Τό πλείστον των ονακάνθων και των συνθέτων φυτών άνθούσι μετά τας θερινάς του Ηλίου τροπας, τό άνθος του κολχικού (σκυλλοβότανον) (*C. autumnale*) συντρόφου του φθινοπώρου καλύπτει τας πεδιάδας όποτε τό ψυχος απογυμνούν των φυλλωμάτων τα δένδρα σαρκώνει τήν φύσιν, ής τό άνθος τουτο εινε τό τελευταίον τής ζωής αυτης σημείον.

Οί άρχαιοι μεγάλην έδιδον προσοχήν εις τήν υπό τής φύσεως τηρουμένην τάξιν έν τή βλαστήσει και άνθήσει των φυτών. Ο Πλίσιος παρετήρησε, λέγει, ότι τα φυόμενα έν τοις λειμώσι δένδρα ταχύτερον εκβάλλουσι φύτρα και φύλλα και άνθούσιν ή τα έν ταις πεδιάσι, τα τελευταία δε ταυτα φύονται ταχύτερον των έν τοις δάσει, ή δ' άγρια άπιος (άπιδιά) πρό τής καλλιεργουμένης άπιου και ή κράνεια (κρανιά) και ή δάφνη πρό τής φυλλήρας και τής σφενδάμνου κλπ. Προς δε αναφέρει ότι ή μωρέα φρονιμώτατον επωνομάσθη δένδρον εκβάλλουσα φύτρα μετά τα ψύχη. Θαυμαστόν και περίεργόν έστι ότι τα πλείστα των εκ διαφόρων χωρών διαφόρων κλιμάτων μετενεχθέντων έν τοις παρ' ήμιν θερμοκηπίοις φυτά άνθούσιν όποτε ο Ηλιος διαχέει τήν τε θερμότητα και τό φως αυτου έν τοις ιδίοις έκάστου κλίμασιν π. χ. τα άνθη των αντιπόδων χωρών άνθούσι παρ' ήμιν όποτε ο Ηλιος εύρίσκειται εις τό Ναδιρ υπό τον όρίζοντα, ότε δηλ. έχομεν μεσονύκτιον, αλλά τό αξιοσημείωτον τουτο φαινόμενον επιδέχεται και εξαίρεσιν πολλών ήν και απόλλουσιν εξοικειούμενον βαθμηδόν τω τόπω τής μεταφυτεύσεως, ή δε μεταβολή του Γεωγραφικου πλάτους επιφέρει επίσης μεταβολάς τινας έν τή έτησία και ήμερησία άνθήσει των φυτών,

ως π. χ. παρετήρησε τουτο ο βοτανικός Adanson, τα άνθη ανοίγοντα τήν θην τής πρωίας ώραν έν Σενεγάλη, ανοίγουσι περι τήν 8ην έν τή παραλλήλω τής Ευρώπης γραμμή, και ότι τα ανοίγοντα περι τήν 10ην εις τό μέρος τουτο τής Αφρικης, παρ' ήμιν ανοίγουσι περι τήν μεσημβριαν, ένίοτε όμως τα άνθη ταυτα ή δέν άνθούσιν ή δέν καρποφορούσιν.

Πρώτος των βοτανικών ο Linnée κατεσκεύασε πίνακα τας παραμονάς των άνθων εμφανίοντα «Ωρολόγιον των άνθων» καλέσας αυτόν. Εγγραψε δε περι τουτου έν τω αξιολόγω αυτου βιβλίω. «Η φύσις διέσπειρεν επί τής γής φυτά, τοις ανθρωποις τας ώρας δεικνύοντα τής ήμέρας, να μη ουτοι προς τον ουρανόν ανανεύοντες αναγκαιώς ακολουθώσι τήν του Ηλίου πορείαν».

Οδ' έστιν ο πίναξ εμφανίων τας ώρας καθ' ής τα διάφορα ανοίγουσιν άνθη.

Από πρωίας μέχρι μεσημβρίας.

Από 2	έως 3	Ο τραγοπόγων (σκουλι) των άλσων (<i>tragopogon pratense</i>).
— 3	— 4	Η πικρις (<i>picris echioides</i>).
— 4	— 5	Ο ζόχος, σόγχος (<i>sonchus loevis</i>).
— 5	— 6	Τό ιεράκιον, πλευροδότανον (<i>hieracium murseum</i>).
— 6	— 7	Η θριδαξ, μαρούλι (<i>cartuca sativa</i>) τό λευκόν νούφαρον (<i>N. alba</i>).
— 7	— 8	Η μυσωτις (<i>H. pilosella</i>).
— 8	— 9	Η άκανθώδης ύποχειρίς (<i>H. pispida</i>).
— 9	— 10	Τό μπουζι (<i>M. crystallinum</i>).
— 10	— 11	Τραγοπόγων ο κεχρωσμένος (<i>S. tingitana</i>) (<i>la scorsonere tingitane</i>).
— 11	— 12	Ο τραγοπόγων των άλσων (<i>T. pratense</i>).

Από μεσημβρίας μέχρις έσπέρας.

Από 12	έως 1	Η αδράχνη, άνδράκλα (<i>P. oleracea</i>)
— 1	— 2	Τό γονιμοποιόν γαρύφαλλον (<i>D. Proliferus</i>).
— 2	— 3	Η μολόχη (<i>M. rotundifolia</i>).
— 3	— 4	Η μυσωτις τό ιεράκιον (<i>H. muro-rum</i>).
— 4	— 5	Τό χρυσάνθεμον, νεκρολούλουδον (<i>C. arvensis</i>).
— 5	— 6	Τό ήμεροκαλλές, είδος κρινου με κίτρινα άνθη (<i>C. tricolor</i>).
— 6	— 7	Τό λευκόν νούφαρον.
— 7	— 8	Η έσπερις, τό φιλέσπερον (<i>M. jalapa</i>).
»	»	Τό ήμεροκαλλές κλείει τον χρυσοϋν αυτου κάλυκα, τό δε μελαγχολικόν γεράκιον διαχέει τήν γλυκείαν οσμην του.

Ου μόνον τα άνθη αλλά και έτερα των φυτών κέκτηνται τήν εξαίρετικήν ταυτην ιδιότητα, ως π. χ. οι στήμονες (τό άρρεν των άνθων) ών καταπληκτική ή ευαισθησία και των κινήσεων ή ταχύτης *la Drave*

printanière κλίνει τὴν νύκτα πρὸς τὸν κορμόν του, ἕτερα δὲ τῶν φυτῶν δι' ἰδιαιτέρας τινὸς στροφῆς κλίνουσι πρὸς τὴν τοῦ Ἥλιου πορείαν. Ἡ κλίσις αὕτη καὶ στροφή τῶν φυτῶν πρὸς τὸν Ἥλιον παρατηρεῖται εἰς τὸν μέγαν Ἥλιον *helianthus annuus* καὶ εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ φυτὰ ἄτινα τοῦ φαινομένου ἕνεκα τούτου Ἥλιοτρόπια ἐκλήθησαν π. χ. τὸ κικώριον τῶν κήπων (ραδίκι) τὸ *trientalis Europa* κλπ. Αἱ κλίσεις αὗται καὶ αἱ στροφαὶ ἀποδίδονται εἰς τὴν συστολὴν τῶν ἰνῶν τοῦ μίσχου ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς παραγομένην θερμότητος.

ΛΟΥΪΖΑ ΜΥΟΣΩΤΙΣ.

ΠΕΡΙ ΠΕΠΛΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Ὁ πέπλος ἦτο συνθέστατος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, τοῦτο δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ἐκ τοῦ Ὀμήρου, ὅστις λίαν συχνὰ ἀναφέρει τὴν λέξιν ταύτην καὶ ὅστις ὀνομάζει τὰς μὲν Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, τὰς δὲ Ἀχαιΐδας εὐπέπλους :

αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους
αἶκε κακὸς ὡς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο. Ἰλ. Ζ' σ. 442
τῶν τινὰ καρρέζουσα Ἀχαιΐδων εὐπέπλων
πρὸς χρυσῆν περόνην καταμύζατο χεῖρα ἀραιήν.

[Ἰλ. Ε' σ. 424].

Ἰπῆρχον δύο εἶδη πέπλων, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἦτο λίαν μακρὸν καὶ εἶχε τὸ σχῆμα σινδόνης, δι' οὗ περιβάλλετο ἅπαν σχεδὸν τὸ σῶμα καὶ πολλάκις ἐσύρρετο χαμαί, τοιούτους δὲ πέπλους μετεχειρίζοντο αἱ Τρωάδες, αἵτινες βαδίζουσαι ἐπέσυρον τοὺς πέπλους τῶν τὸ δὲ ἕτερον εἶδος ἦτο μικρότερον τούτου, ὅπερ καὶ μετεχειρίζοντο αἱ Ἀχαιΐδες φθάνον μέχρι τῶν γονάτων. Ὁ πέπλος ἦτο εἶδος τι ἐπενδύτου γυναικείου, ὅστις συγκρατούμενος διὰ περόνων ἐκάλυπτε μὲν τὸ στῆθος καὶ τὰ νῶτα, ἄφινε δὲ γυμνοὺς τοὺς βραχίονας. Τὸν πέπλον τοῦτον δὲν ἐφόρουσαν μόνον αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες ἐνίοτε, μάλιστα δὲ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Διονυσίων, καθ' ἣν ἅπαντες οἱ ἄνδρες περιβάλλοντο διὰ πέπλων. Ἐφυλάσσετο δὲ ὡς κειμήλιον μεταξὺ τῶν πολυτιμωτέρων πραγμάτων τῆς οἰκίας, ὡς γίνεται γνωστὸν ἐκ τοῦ Ὀμήρου :

Ὅς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν ἔκειτο δὲ νεῖατος ἄλλων,

[Ἰλ. Ζ' σ. 294].

Τοὺς πέπλους τούτους ἰστούργουν καὶ ἐνέπασσον ὄχι μόνον αἱ γυναῖκες τῆς κατωτάτης τάξεως, ἀλλὰ καὶ αἱ εὐγενεῖς, ἕνεκα τῆς ἀπλότητος τοῦ ἠρωϊκοῦ αἰῶνος, ὅπερ γίνεται γνωστὸν ἐκ τοῦ Ὀμήρου, ὅστις λέγει περὶ τῆς Ἑλένης :

Τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ ἠδὲ μέγα ἰστὸν ὕφαινε
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους.

[Ἰλ. Γ' 125].

Πολλάκις δὲ ὅπως ἐξευμενίσωσι θεῶν τινὰ περιβάλλον τὸ ἄγαλμα αὐτῆς διὰ πέπλου, ἢ τὸ ἔθετον εἰς τὰ γόνατά της, τοῦτο παρατηροῦμεν εἰς τὸν Ὀμηρον :

Πέπλον, ὃς οἱ δοκεῖ χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῆ,
θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠκυκόμοιο. Ἰλ. Ζ' 90.

Καὶ εἰς ἑορτὴν τινὰ τῶν Ἀθηναίων τῆς πολιούχου Ἀθηνᾶς, ἥτις διήρκει δώδεκα ἡμέρας καὶ ἐτελεύτα ἀναθετόντων τῶν Ἀθηναίων μέγα πέπλον εἰς τὴν θεᾶν. Τὸν πέπλον μετεχειρίζοντο προσέτι ὡς κάλυμμα τῶν νεκρῶν, ἔτι δὲ καὶ ὡς κόσμημα τῶν θρόνων καὶ ἄλλων διαφόρων ἐπίπλων. Τέλος δὲ οἱ καλλίτεροι καὶ πολυτιμωτέροι ἦσαν οἱ τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος ἐπίσης δὲ καὶ οἱ τῆς Καρχηδῶνος, ὅπερ γίνεται γνωστὸν ἐκ τοῦ Ὀμήρου, ὅστις λέγει τὰς Σιδῶνας πολυδοκδάλους.

Θ. Κ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΙΩΤΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Τὸ διπλωματικὸν σῶμα τῆς Ἀγγλίας σύγκειται ἐξ 140 προσώπων διεσπαρμένων ἐπὶ 42 διαφόρων πρεσβειῶν ἢ ἐτησίου δαπάνῃ πρὸς μισθοδοσίαν αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς 400,000 λίρας κατ' ἔτος.

* * Τὸ ἄρτι κατασκευασθὲν θαλαμηγὸν διὰ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ρωσσίας ἡ Λεβιάδα ἔχει μῆκος 230 ποδῶν καὶ πλάτος 153' τὸ δὲ κατασκευάσμα ἐφ' οὗ τὸ μέγαρον στηρίζεται ἔχει μῆκος 260 ποδῶν καὶ πλάτος 110.

* * Ὁ τάπης ὁ δι' οὗ ἦν ἐστρωμένη ἡ αἴθουσα τοῦ νομισματοκοπείου τοῦ Ἀγ. Φραγκίσκου τῆς Ἀμερικῆς μετὰ πέντε ἐτῆ ἐτέθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν κάμινον τὰ δὲ ἐξ αὐτοῦ ἀναλυθέντα ψήγματα χρυσοῦ παρήγαγον τὸ ποσὸν 12,500 φράγκων.

* * Εἶδος τι γυπὸς ἐφρονεῦθη ἐν Γαλλίᾳ παρὰ κυνηγοῦ ἔχοντος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῆς οὐρᾶς μῆκος ἑνὸς μέτρου· αἱ πτέρυγες αὐτοῦ ἠπλωμέναι ἐξετείνοντο ἐπὶ ἐκτάσεως δύο μέτρων. Τοσοῦτον δὲ ἦτο τὸ βῆρος του ὥστε ἐχρειάσθησαν δύο ἄνθρωποι πρὸς μετακίνησιν αὐτοῦ.

* * Ὁ «Κῆρυξ τῆς Νέας Υόρκης» ἀναγγέλλει ὅτι αἱ συνδρομαὶ ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἐν Ἰρλανδίᾳ τὰς ὁποίας ἤνοιξεν αὐτὸς καταθέσαντος τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς ἐφημερίδος 100,000 δολ. ἀνήλθον μέχρι τοῦ ποσοῦ 341,000 δολλαρίων.

* * Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὄστρειδίων εἰσπραχθησόμενα ποσὰ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ἀνελεύσονται εἰς 78,000,000 δολλάρια.

Βιβλιογραφία.—Καθ' ἣν ὥραν ἄρχονται τὰ μαθήματα τῶν δημοτικῶν σχολῶν ἀρρένων καὶ κορασιῶν ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν παιδαγωγικὴν ἀξίαν τοῦ Ἐλευθερίου (Frank) διηγήματος τῆς κυρίας Μαρίας Ἐδζουαρθ τῆς θυσιασάσης τὸν βίον ὅλον πρὸς διαπαιδαγώγησιν τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ.

Ἐν τῷ διηγήματι τούτῳ διδάσκεται ὁ μαθητὴς καὶ ὁ γονεὺς, ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ ἀναγνώστης τὴν παιδαγωγικὴν. Ἐπὶ τῆς πρακτικῆς ταύτης διδασκαλίας προσέθηκεν καὶ ὁ μεταφραστὴς κ. Σ. Ζίγουρας ἠθικὰ ἀξιώματα ὡς ἐπικεφαλίδας καὶ στίχους λίαν καταλλήλους πρὸς τὸν σκοπὸν.

Παιδαγωγικὰ στιχοῦργήματα τῆς κυρίας Εὐθυμίας Σ. Ζίγουρα. Εἶναι μορφωτικὰ στιχοῦργήματα διὰ τὰ παιδιὰ ἀξία λόγου.